

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **A. Z.**, zastoupen Mgr. Filipem Hajným, advokátem se sídlem Moskevská 532/60, Praha 10, proti žalovanému: **České dráhy, a.s.**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 A 142/2016 – 30, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 4. 2016, sp. zn. 838/2016-025, žalovaný odmítl žádost žalobce o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v relevantním znění (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“). Na základě odvolání žalobce předseda představenstva žalovaného rozhodnutím ze dne 9. 6. 2016, č. j. 57142/2016-KMP, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

[2] Žalobce následně podal žalobu proti rozhodnutí předsedy představenstva žalovaného u Městského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 A 142/2016 – 30, rozhodnutí předsedy představenstva žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný (stěžovatel) poté podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňoval tím, že v daném případě je vázán právním názorem vysloveným Městským soudem v Praze v odůvodnění předmětného rozsudku a vzhledem k závaznosti a vykonatelnosti tohoto rozsudku je stěžovatel povinen znovu provést odvolací řízení a rozhodnout ve věci žádosti o poskytnutí informací, což by mu způsobilo újmu. Tato újma spočívá dle stěžovatele nejen v tom, že by se mohl dostat do právní nejistoty při existenci dvou platných správních

rozhodnutí, pokud by Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnosti vyhověl, a to i z toho důvodu, že stěžovatel podle svého přesvědčení není dle aktuální judikatury Ústavního soudu a správních soudů povinným subjektem, ale také by mohlo dojít k vážné újmě „*při porušení obchodního tajemství, které MěS [Městský soud v Praze] zpochybnil*“. Stěžovatel dále uvedl, že si není vědom žádné újmy, která by mohla třetím osobám přiznáním odkladného účinku vzniknout, a přiznání odkladného účinku není dle jeho názoru v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Závěrem stěžovatel uvádí, že vzhledem k tomu, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze je téměř doslovnou kopií předcházejícího rozsudku ve stejné věci, bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces.

[5] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení důvodů přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je rozhodnutí krajského (městského) soudu závazné a nezměnitelné. Přiznání odkladného účinku je institutem výjimečným, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2012, č. j. 2 As 132/2011 – 115).

[9] Institutem odkladného účinku má být docíleno, aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů či v řízeních o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) rozhodnutí, bylo možné výjimečně docílit, aby po dobu soudního přezkumu napadené rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky.

[10] Při použití § 73 s. ř. s. na podmínky, za kterých lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, je třeba vycházet z toho, že vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady: i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, ii) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, iii) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[11] Pokud jde o námitky stěžovatele ohledně potenciální existence dvou odlišných správních rozhodnutí, k ní se již vyjadřoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, kdy dospěl k závěru, že kasační stížnosti žalovaného může být odkladný účinek přiznán jen výjimečně, *„kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinků vznikne jiným osobám, a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem“*. Zároveň ve výroku I. tohoto usnesení rozšířený senát konstatoval, že *„[h]rozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“*; je tomu tak proto, že tato *„[o]btížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku. [...] Považovala – li by se pouhá hrozba existence dvou odlišných rozhodnutí sama o sobě za újmu, musel by být odkladný účinek přiznáván téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo krajským soudem zrušeno. Tento postup by odporoval shora popsanému smyslu a účelu zákonné úpravy a mohl by vést i k nerovnosti stran, tj. k porušení § 36 odst. 1 s. ř. s.“*.

[12] Stěžovatel jakožto důvod pro přiznání odkladného účinku také uvádí nutnost postupu v souladu se závazným právním názorem městského soudu. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že otázka správnosti závazného právního názoru městského soudu není kritériem pro přiznání odkladného účinku a bude předmětem až meritorního posouzení. Pokud se stěžovatel dovolává možných komplikací, které spatřuje v nutnosti se řídit právním názorem městského soudu, z čehož dovozuje mj. vyžrazení obchodního tajemství, zdejší soud stěžovatele upozorňuje, že městský soud se primárně vyjadřoval k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného jakožto povinného subjektu i nepřezkoumatelnosti odvolacího rozhodnutí, tedy k nedostatečnému odůvodnění závěrů ohledně samotného posouzení žalobcovy žádosti o informace i k nedostatečnému odůvodnění postupu předsedy představenstva žalovaného, který za situace, kdy se již poněkolkáté nepodařilo odstranit zmiňovanou vadu rozhodnutí žalovaného vydaného v prvním stupni, toto rozhodnutí opět zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí namísto toho, aby sám věc posoudil a případně alespoň vyjádřil v odvolacím rozhodnutí přezkoumatelný právní názor, jímž by byl žalovaný jakožto povinný subjekt vázán. Dalším důvodem zrušení žalobou napadeného rozhodnutí bylo dle městského soudu porušení procesních práv osoby, již se žádost o poskytnutí informací týkala.

[13] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud uzavírá, že zde není naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, tedy vznik újmy na straně stěžovatele spočívající v ohrožení důležitého zájmu stěžovatele. Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato podmínka musela být naplněna kumulativně.

[14] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. září 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu